

BUDAPESTA
10 Februarie st. v
Dumineca 22 Februarie st. n.

Va esi joi'a si duminec'a.
Redacțiunea: *Strad'a*
arborelui verde nr. 13.

Nr. 12.

ANUL XVI.
1880.

Prețul pe unu anu 10 fl.
Pe 1/2 de ann 5 fl.; pe 1/4 de
anu 2 fl. 70 cr.
Pentru Români'a 2 galbeni

Barbu Strimbu în Evropa.

— Romanu originalu cu ilustrațiuni. —
(Urmare.)

Dise dara numai atâta :
— Vom vedé mai târdu !

Din momentul acela înse nici el nici Barbu nu mai vorbira despre acést'a. Acela lasá timpu lui Barbu a se recreá putîntelu dupa oboșelile unei caletorîi atât de îndelungate ; acesta sperá, cá parintele seu încetul cu încetul va uitá visul acesta al lui si va renunciá d'a oferí fiului seu o stare ce nu-i conviniá nici decát.

Cu atât mai neplacutu fu dara suprisu Barbu, cetindu epistol'a parintelui seu, din care aflá, cá nu numai acela, ci si opiniunea publica pretinde cá dânsul sè ocupe unu postu înaltu.

Cu ce placere l'ar fi ocupatu el, de cumva s'ar fi simțitu capabilu a corespunde, déca ar fi studiatu la Paris, în locu de-a petrece timpu scumpu însedar ! A ocupá unu postu înaltu, dupa rentórcerea sa dela Paris, — acesta a fost si planul lui când a plecatu în strainetate, când parintele seu l'a tramisu în Evropa sè-si faca studii.

Dar acuma, dupa ce a petrecutu sișese ani la Paris si s'a rentorsu cu unu testimoniú escelinte, el

Si ea se asiedîa într'unu scaunu, ier Barbu ocupá locu în altul lângu ea.

sciea că publicul va aştepta multu dela dânsul, că ochii tuturor vor fi afîntiti asupra lui, — sciea, că aşteptarea generala va fi esagerata; considerându apoi toate aceste, îsi facu o conclusiune foarte înspaimentătoare, ruşine si blamagiū, ceea ce îl îndemnă a refusa cu desevîşire ori cât l'ar ruga parintele seu si ori cât ar pretinde opiniunea publica.

Cu nespusa durere luă el acésta decisiune, dar vedea, că nu póte sè face altfel. Mai bine a renunčia din capul locului, decât în urma a patî ruşine!

Îl doreá, că a perdutu însedar siese ani din vietîa sa, că si-a risipitu cea mai mare parte din averea sa; dar îsi propuse, că va îndreptá gresiel'a sa, de acuma înainte se va retrage de lume, va studiá cu diligintia neobosita, cá sè suplinésca ce a negligatu, cá astfel mai târdîu totusi sè póta realisá dorintîa parintelui seu si sè ocupe unu postu în care sè póta lucrá pentru binele tierii si pentru rennaltîirea splendorei cam întunecate a familiei sale.

Dar pâna când el meditá asiá, trecu unu timpu îndelungatu, si numai într'unu târdîu îsi aduse aminte, că Almadina îl aştepta de multu, căci tocmai când plecá la dâns'a, primí epistol'a parintelui seu.

Cá sè se ferésca de ori ce scaadalu, ce ar fi pututu dóra ea sè produca, Barbu îsi luá pelerîa sè mérga la o întvedere dela care atérná liniscea si fericirea lui, care înse putea sè devina si fatala pentru el!

Ânim'a-i palpitá ferbinte când facu primul pasîu, căci în momentul acela i se redeşteptara toate suvenirile trecutului seu din Paris. Cum avea sè-l primésca dâns'a, dupa o despartîre atât de neplacuta? Cu ce putea sè se escuse dânsul?! Si altele multe întrebări ce-si propunea, si la cari nu sciea raspunde, i îngreunau si încurcau situatiunea în care se aflá.

Si 'n mijlocul acestor întrebări, pe nesimtîte, i se furisîa în internu o impresiune neaşteptata, vechiul amoru al seu pentru Almadina.

Da, neaşteptata impresiune, căci el deja credea, că a uitatu de multu pe Almadina. În momentul aceste înse renviara în sufletul lui toate acele mîi de placeri si încântaminte, cu cari Almadina îl sciú încatená cu atâta picantería dragalasîa!

El nu mai iubîa pe Almadina, dar figur'a ei i revocá în memoria unu timpu fericitu, si nu se póte sè nu cugetámu cu placere la fiintîa care ni-a produsu momente fericite.

Barbu îsi aduse aminte de toate acele momente, îsi întipui starea desperata de acuma a ei, lipsita de ajutoru, remasa singura cu copilasiul . . .

Ah! copilasiul!

La cuvêntul acesta Barbu tresari. Si din momentul acela, ori ce disgustu ar fi simtîtu façia de ea, acela s'ar fi stinsu numai decât. Cum sè fi urîtu el pe Almadina, care nici odata nu i-a facutu nici unu reu, care i-a înauritu câtiva ani din vietîa, care erá mam'a baiatului lui?!

Nu ura, ci compatimire; nu dispretîu, ci dorintîa d'a ajutá umplura ânim'a lui Barbu în momentul acesta. Si sub impresiunea acestor sentimente îsi îndreptá pasii spre usîa, decisu a merge la Almadina, cá sè complaneze cu dâns'a caus'a într'unu modu cât de conveniabilu.

Dar tocmai când ajunse la usîa, aceea se deschise cu mare iutiéla si întrá Almadina.

Rumena la façia de oboséla, tremurându în totu corpul ei, ea privi iritata în gîuru de sine, déca n'a vedut'o cineva venindu aici.

Barbu la rëndul seu privi si el afara pe usîa în-

treseschisa, sè vedîa déca nu este p'acolo cineva, căci acésta neaşteptata visita putea sè fia pentru dânsul foarte compromitetóre.

Afara înse din întêmplare nu erá nimene, si asiá Almadina putu sè între neobservata.

Toate aceste se petrecura în timpu de unu momentu, si Barbu — de si atinsu neplacutu prin acésta surprindere — grabi s'o salute cu afabilitate:

— Ah! ce surprindere placuta!

— Îmi întipuiescu, — response ea cu ironía. Pentru aceea ai grabitu sè vii la mine, dupa cum mi-ai tramisu vorb'a.

— Tocmai atunce primí o epistola si . . .

— Ti-a trecut u poft'a d'a mai vini la mine. E bine, vedîndu că nu mai vii, am plecatu eu la tine. Iéta-me-s dar aici!

— Bine ai vinitu! Te rogu, ocupa locu!

— Multiamu, căci dupa oboséla multa în adevér am trebuintîa de repausu.

Si ea se asiedîa într'unu scaunu, ier Barbu ocupá locu în altul lângá ea.

— Cu ce am meritatu eu acésta portare a ta? — începú dâns'a numai decât. Sè uiti sacrificiul ce ti-am adusu, sè stergi din ânim'a-ti suvenirea dílelor fericite petrecute dimpreuna, sè me arunci dela tine, sè parasesci copilasiul teu, fâra nici o vorba, sè fugi dela Paris, lasându-me în vârtejul desperatiunii?

— Fii liniscita, eu nu te-am parasitu pentru totu-de-una!

— Nu, si totusi ai plecatu fâra sè-mi díci celu putînu o vorba de despartîre! Ai fugitu! . . . Hahaha!

— N'am fugitu, dar împregîurările m'au silitu sè plecu numai decât, si asiá nu avui timpu sè me întélnescu cu tine.

— Fîa si asiá! Sciú că ti-a parutu reu! Ce bine dara, că am venitu eu dupa tine! Vedi! par-cá asiú fi sciutu, că nu mai poti de dorul meu!

— Esti nedrépta déca-ti bati jocu de mine, — response Barbu. Viitoriul va dovedi, că nu te-am uitatu si că n'am fost ingratu façia de tine.

— Si prob'a cea mai invederata în privintîa acést'a, va fi de siguru, incidentul cununiei tale cu Florica Pomescu.

La rostirea acestui nume Barbu tresari. Erá provocatu. Trebuiá sè respundîa apriatu. Dar cum putea sè face asta în façia Almadinei?

În urma el díse:

— Cine ti-a spusu ast'a?

— Toti cu cari am vorbitu, si mai ales ânim'a mea. Tu n'ai vinitu însedar la cas'a acést'a. Amorul vechiu şi-s'a redeşteptatu, pe mine m'ai uitatu si acuma iubesci pe Florica si voiesci s'o iei de soçia.

Barbu esitá unu momentu, apoi îmbracându o façia seriósá, díse:

— Si de cumva ar fi asiá?

— Hah! Asiá dara nu m'am însielatu!

— Cine m'ar împedecá? — urmá Barbu resolutu.

— Eu! — strigá Almadina sarindu în picíóre.

— Cum? Pe ce temeiu?

— Pe temeiu legaturii nóstre din trecutu, pe temeiu amorului nostru, pe temeiu promisiunilor tale . . .

— Toate acele nu me potu împedecá.

— Nu! E bine, atunce voi merge si eu la cununîa ta, voi duce acolo si pe copilasiul nostru, si în momentul când preotul va voi sè-ti primésca juramêntul de credintîa, voi sarí din mijlocul mulţimeii.

si voiu strigá : „Mirésá ! nu crede juramântul acesta !
Buzele cari ti-l pronuncia, sînt tradátore!“

Aice ea tacu unu momentu, apoi continuá cu
acelasi focu :

— Si de cumva nici aceste vorbe n'aru înstrai-
ná-o, asiú redicá sus copilasíul si asiú díce : „Iéta ba-
iatul acesta ! E al lui Barbu. Eu sîm mam'a lui !“

Barbu stetea încremenitu. Acésta amenintiare îl
înfiórà, càci — cunoscîndu pe Almadina — el o credea
capabila d'a o si esecutá.

Si atunci ! . . .

La perspectiv'a acést'a se cutremurà, càci acolo
vedea ruşine si blamagiu.

Numai decát recunoscu, cà el a condusu conver-
saţiunea în o direcţiune periculósa, càci s'a întaritu
dorul de resbunare a ei. Nu acésta fu intenţiunea lui
înainte de întêlnire ; din contra, el voi s'o liniscésca, sè
complaneze cu dèns'a caus'a delicata asiá, cá amèndoi
sè se desparta multiamiti. Dar iéta, ce se întêmplà ! O
vorba nesocotita derímà totu planul seu combinatu cu
atâta precauţiune !

Nu sciea ce avea sè faca spre a se scóte din acésta
mare si neplacuta încurcatura ?!

În urma apoi începù :

— Sè vorbimu cu sânge rece ! . . . Dar mai ân-
tâiu ocupa locu !

(Va urmá.)

Lupt'a.

(Fragmentu din poem'a eroica „Predila“.)

a lupta se pornira,
Cá nesce tauri mari,
Pe data sè cîocnira,
Dar ambii-s crunti si tari . . .

Toti tacu, se 'nfióreza ;
Dar cei doi luptatori,
Din arme schinteiéza
Cu fruntile 'n sudori.
Aprinsi de 'nversîunare
Aren'a o strabatu ;
Nubar fiul celu mare
Parea cá e turba'u.
Durerile 'nfocate
Románul si-a uitatu,
Puterile secate
În peptu-i s'a 'ncordatu.
El cá unu sîoimu s'avênta
Usíoru în saltaturi,
Câmp'i'a se 'nspaiménta
D'a sale lovituri.
Dar fierul ce straluce,
Zadarnicu schinteindu,
Si vine si se duce
Si cade vâjâindu ;
Càci si-unul si-altul bate,
De suna vâi adânci :
De cîocnete turbate
Chiar corbii esu din stânci.
Din stâncile vecine
A codrilor bestrâni,
Ce peste vâi, coline,
Domniau cá vechi stapâni

Parea cá nu-i putintia
În cei doi luptatori
Sè fia biruintia,

Asiá-s de 'ngrozitori.
Ací pe locu se 'nfrunta,
Si iér se despartîescu ;
Cá negri nori se 'ncrunta
Diu nou când se 'ntâlnescu.
Se fulgeru cu privirea ;
Se sorbu în resuffári,
Uimita pareá firea
D'a lor încaierári
Pagânu se aprinde
Si dá nepasatoru ;
Fiintiele murinde
Prin tîepe se 'nfioru.
Chiar sórele sub unde
De nori ce urca linu,
Lumin'a si-o ascunde
Si el de gróza plinu.
Iér Corbii 'ncepu sè sbóre
Cá stoluri de cocori,
Si 'n dantîari cobitóre
Priviau spre luptatori.

Cá Demonii se bate
P'unu sufletu a robí.
Cu armele turbate
Ei dau, nu potu sdrobi.
Pe jos fâr' de 'ncetare
S'alungu si se isbescu ;
Din ce erá, mai tare
Aren'a o largescu.
Si nimeni nu cutéza
Sè díca vr'unu cuvêntu,
Toti Turcii greu oftéza,
Lasându armele 'n vèntu . . .

Nubar, nebunu de truda,
S'aude-amaru grintîându.
Si 'n gróznic'a lui cîuda
S'arunca tremurându !
Din coiful lui Predila
Schinteile se urcu,
Lovitu cu mare sila
De nemilosul Turcu.
Cá leu ranitu ragnesce !
Si de-ati vedîutu prin nori,
Pe paseri cum gonesce
Heretii sburatori ;
Asiá Románu-alunga
Pe Turcu din locu, în locu,
Si cá unu lupu în strunga,
Din ochi el vérsa focu.
Asiá cât e de mare,
Aren'a ocolescu,
Si-apoi, cu înfocare
La mijlocu se lovescu.

Din ei amaru de mórte
E unul sângeratu,
Hangerul sè mai pórté
Puterea i-a sburatu.
El sîovaié 'n tacere
Si cade tremurându,
De crudu si de durere
Hangeru 'n dinti muşcându.
În propriul seu sânge
Se sbucîuma de doru,
Cu mân'a ran'a si strînge
Serâsnindu îngrozitoru . . .

S A Z O N E

Calindarul septemănei.

Dîu'a sept.	st. v.	st. n.	Numele sântilor si serbatorile.	Sorele resare	Sorele apune
Duminica	10	22	S. M. Mart. Haral.	6 45	5 15
Luni	11	23	S. M. Mart. Vlasiu.	6 44	5 16
Marti	12	24	Par. Meleție Eps.	6 42	5 18
Mercuri	13	25	Par. Martinianu.	6 40	5 20
Joi	14	26	Cuv. Par. Auxentiu.	6 39	5 21
Vineri	15	27	S. Apost. Onisimu.	6 38	5 22
Sambeta	16	28	Mart. Pamfilu.	6 36	5 26

Dela Paris.

— 17 februarie.

Recomandu atențiunii Don Juanilor acésta istoria.

Galantul secretaru al unui munte de pietate d'aice, într'un'a din dîle face acea descoperire, că din ferést'a unei locuinte de podu de peste drumu privesce afara unu frumosu capu de femeia.

El umbla, cauta si afla, că aceea e soğı'a unui bietu mesaru saracu, care — că se ajutore pe barbatul seu ce nu-si capeta de lucru — se ocupa si cu spelatu de vestminte albe fine.

Secretarul numai decăt devine nemultiamitu cu spelatorés'a lui de pân'atunce, si încredintiéza tóte vestmintele sale de spelatu frumósei mesarese, la care — în interesul camesilor si al manchetelor — înca în dîu'a aceea se si duce de dóue ori.

Jun'a femeia nu pentru aceea s'a nascutu în quartierul St. Antoniu, că se nu ghicésca numai decăt, ce duce pe dl secretaru în al síesele etagiu de dóue ori într'o dî, deci, când barbatul ei se rentórece si se plânge iérasii de timpurile rele, promite acestuia, că va usiórá starea lor.

În dîu'a urmatóre secretarul cerú unu rendez-vous. Femei'a ficsă o óra; secretariul sosesc cu ánima palpitânda si vré se îmbratísieze pe frumós'a meserésa.

Dar în momentul acela s'aude sgomotu de cătra usiá si nevést'a sioptescce cu 'nfiorare: „Süntemu perđuti! Barbatul meu!”

Secretarul privesce 'n giuru de sine. Nu gasesce nici unu obiectu în care s'ar puté ascunde. Atunce femeii i plesnescce prin minte o ideia salvatóre, si ascunde pe secretarul în o lada destul de lunga.

Barbatul e fórté iritatu. El are trebuintia de 200 franci, si n'are altu obiectu de dusu la muntele de pietate, decăt — lad'a. El chiama ajutoru, lad'a se transportéza jos, la muntele de pietate, de-a dreptul în secțiunea mobilelor.

— Dóue sute de franci pe acésta lada si cuprinsul ei, — díse el acolo împiegatului ce se mirá.

— Deschide-o dara, se vedemu ce se afla în ea, — respunse acela.

— Nici decăt nu potu face acést'a.

— Asiá dara nu vei capetá bani.

— Nu-mi pasa. Nu-mi dati! Da-mi-va directorul. O duc de-adreptul la el.

Atunce din fundul lădii se audu niște voci gelnice:

— Dà-i, dle Colbert, căci déca omul acesta me va duce la directorul, îmi voiu perde postul . . .

Mesariul a dusu cele 200 de franci acasa soğıei sale, iér dl secretaru înca în dîu'a aceea s'a rentorsu la spelatorés'a-i de mai nainte.

GASTON.

Din dieces'a Lugosului.

(Înfintiare de biblioteca districtuala în districtul Ciacovei.)

Fotia 15 februarie.

Multu stimate domnule redactoru!

În districtul protopopescu gr. c. al Ciacovei înca în anul trecutu s'au întrodusu niște conferintie protopopesci districtuale, cu scopu că clerul districtualu se aiba ocaziune mai adese ori a conveni pentru consfătuire în privintia a conducerii poporului concediutu lui; pentru a stêrpi unele abusuri ce dóra aru fi, si pentru întroducerea bunei moralitati la poporul districtualu.

În un'a din aceste conferintie s'au decisu si înfintierea unei bibliotece districtuale sub numele: „Biblioteca districtului gr. c. al Ciacovei”.

Îndemnu la înfintierea acestei bibliotece a datu fericitul Pavelu Breca fostul parocu gr. c. în Ghiladu, care a testatu mic'a sa biblioteca pentru înfintierea bibliotecei districtuale. Clerul districtualu avéndu cunosintia despre acestu remasu a si decisu înfintierea bibliotecei, si că aceea se aiba unu venitoriu siguru, a compusu statutele înfintiénde bibliotece si le-a susținutu ordinariatului din Lugosiu spre aprobare. Acel'a prin decisul consistorialu de dtu 16/5 1879 nr. 508 a si aprobatu statutele. Aprobându-se statutele, conferintia districtuala si-a începutu agendele prin primirea bibliotecei dela famili'a fericitului parocu, si asiá e sperare: că cu timpu prin ofertele clerului districtualu își va luá unu avéntu spre înflorire.

Clerul, că se-si póta ajunge scopul, în § 2 al statutelor a decisu că fia-care membru din districtu se contribue 50 cr. lunari. Fiindu înse numerul clerului districtualu cam micu, si dorindu că biblioteca se înflorésca, în § 15 al statutelor, a deschisu calea si la alti individi de a puté fi membrii: fundatori, onorari si binefacatori, si adeca unu membru fundatoru póte fi care platesce odata pentru totu-de-una 10 fl., binefacatori si onorari cari donéza 5 fl. ori ver' unu opu de asemenea pretiu, si a decisu în conferintia tînuta la 8 jan. 1880 că acésta se se publice în dîuarele naționale, că dóra se vor aflá asiá individi cari ar îmbraciási mic'a acésta întreprindere.

Cunoscéndu din aceste, multu stimate domnule Redactoru, tendintia salutara a clerului districtualu, sînteti rogati a publicá în colónele pretuiutului dîuaru ce-l redigiati, că on. publicu cetitoru avéndu cunosintia, se aiba ocaziune a îmbraciási întreprinderea nóstra.

NICOLAU POPOVICIU,

notarul conferintiei.

Carnevalul în Roma.

Carnevalul apusenilor a trecutu. Dîuarele publica numai reminiscenție din acela. Astfel gasimu în „Românul” o corespundintia din Roma, din care scótemu aceste:

Carnevalul, încântatóre lectritie, se compune aci din o seria de serbări, durându cam vr'o 12 dîle, si, care fiindu sub conducerea unui comitetu ad hoc al carnevalului, are farmecul d'a avé totul variatu si cu ordine.

Locul principalu unde se petrecu cele mai frumóse actiuni ale petrekerilor, este Corso, care e strad'a

principala a Romei, întindându-se dela Piazza del Popolo pâna la Piazza Venezia, pe o lungime de unu kilometru si jumetate. Nu e ferêsta, balconu, usă de pravală, care sè nu fia transformata în atâte si atâte elegante logi. De pe la 2 ôre, în fia-care dî, tôte aste variate cuiburi sînt întiesate de frumoșe capete romane în toaletele cele mai distinse. Totu Corso este înundatu de lume, care circula între cele două pietre; mai toti au câte unu sacu de gātu plinu cu confetti si câte o masca de sîrma pe față. Numerôse masce, isolate séu pe grupe, își facu aparițiunea prin asta mare de lume. Tôte coconitiele de prin balcone, avêndu si ele transparente lor măsci, arunca mici buchete de flori séu confetti, trecetorilor de prin dreptul lor. Li se ripostéza cu mai multa séu mai puțină furia. E totu ce pôte fi mai frumosu de a se vedé continu'a lupta între strada si fereste; e o lupta încarnata: lumea se aglomeréza în față vr'unui balconu si începe a-l bombardá cu confetti, (sînt mici bule de făina în form'a cofeturilor rotunde); li se respunde; a fost destul atât, pentru că unu zidu teribilu sè se formeze si sè atace cu o astfel de furia, în mijlocul unui astfel de sgomotu, în cât nu scii déca mai esti în lume, séu în infernu. Cantitățile de confetti séu Coriandoli care se arunca, sînt enorme; o dama singura, Mercuri, a aruncatu din balconu aprópe 6000 de livre. Nu ve mirati, căci am vedútu ênsuni lupte în care cei de pe sus desiertau sacul întregu în capul fericitilor trecatori. Închipuiti-ve ce fel ese cineva din o asemenea lupta! Déca are haine mai închise, apoi de siguru pôte fi luat dreptu unu moraru! Veseli'a care se vede întiparita pe feșiele tuturor frumôșelor aruncátore este îndescriptibila. Ce vreti? E ocasiunea cea mai lesniciósa, în care mignónele patriciane potu aruncá, fâra controlu, unu gentilu buchetieliu, compusu dupa limbagiul florilor, frumosiilor curtesani, cari își rupu gâturile, printre mulțime, pentru a le puté obtîné! Si aci, cá pretotindenî.

Astfel de preâmblări cu lupte de coriandoli au duratu pâna Mercuri. Pentru joi au fost înderdise, căci asta erá diu'a destinata pentru marile mascherade pentru care comitetul pusese unu premiu de 2000 de franci.

Diu'a de joi, de ordinaru, este apogeul serbărilor. De astadata trasurilor, numai cele cu 2 si 4 cai, le erá permisu de a circulá pe Corso. Fia-care trasura erá unu adeveratu cosiu de buchete. Schimburile se facea între lumea din trasuri si între fereste. Masce numerôse si multe, tare frumoșe. Regele si regin'a împreuna cu principele de Neapoli ocupau balconul palatului Tiano si au aruncatu numerôse buchete, cu o alegretie nespusa. Numerôse caruri colosale garnite cu flori si pline de frumoșe Romane costumate, represintându diverse personaje mitologice, au circulatu pe Corso. Nu aceste înse erau mascheradele organizate pentru a obtîné premiul de 2000 franci. Pe la 3 ôre, o mișcare se facu printre mulțimea de pe Piazza del Popolo. O mascherala aparea: erá Orientul regeneratu. Primul caru, avêndu form'a unui pavilionu turcescu, cu scări, ornatu de covóre, casimire si alte stófe orientale, si umbritu de imense ramuri de palmi, contînea numerôse personaje în costume turcesci cu cadánele lor. Ve marturisescu, cá bogăția costumelor, gustul si ingeniositatea combinațiunii facea a se crede cá premiul de 2000 lei i va fi adjudecatu. Al doile caru se compunea din negri si sclavi eunuchi. Decepțiune amara! Dupa vr'o jumetate óra, sunetul unor trompete neobicinuite se facea a fi audítu; mișcare generala, strigate enorme: erá o nóua mascherala. Ho! Ho! Aci se facemu puțină atențiune, căci asistámu la

o nunta de argintu din evul mediu. O suta persóne compuneau cortegiul. Unu portu-drapelu calare cu doi trompetisti si doi heroldi, în somptuósele costume ale epocii, deschideau drumul; numerosi archebusieri, toti cu arme vechi, erau înaintea unei frumoșe litiere purtata de servi, în care erá unu respectabilu cardinalu cu figur'a cá si de maimuția si care avea numerós'a lui suita.

Bufonii nu lipsiau, ba înca unu facea unu ne-bunu efectu, fiindu calare pe unu încapatînatu de magariu care nu voiá a merge de cât tarítu de doi din lacheii curtii. Magistratii în tînuta severa si cu nasuri caraghióse veniau imediatu dupa bufoni; iér la spațele lor, calául în plina uniforma, cu instrumentul meseriei si cu suit'a obicinuita. Musicantii, cu enormele lor luthuri si cu fluere, veniau înaintea caruției principilor, numai de pene, auru si draperii, colori vii; numerosi cavaleri, pagi, cari mai de cari mai rococo, continuau fil'a; o enorma caruția roșia, în care erau damele curtii si spos'a (mirés'a), d'o elegantia rara si careia nu-i lipsiau amorasii îmbracișati, numai în auru, erá încungiurata de dame calari, fantasini si feluriti guardi cu lănci, arme si scuturi de tóta curiositatea. Acestia încheiau cortegiul. Închipuiti-ve succésul ce a avutu fericit'a ideia a pictorului Limonetti, căci mascherala erá a asociațiunii artistilor! Aclamațiunea erá unanima si d'asta-data premiul nu mai putea fi pusu la concursu. Si nici nu putea fi altfel! Nesce artisti, cari aveau la îndemâna costume, instrumente si arme, carora si particularii le-au venitu în ajutoru, cum au facutu principii Chigi si Lancellotti, cari le au oferitu anticele si curióșele caruție, aru fi trebuitu amendati déca nu aru fi reușitu în a produce ceva de gustu.

Acestea au fost singurele două mascherade care au mișcatu tóta lumea. Si ce e dreptu, cá aveau cu ce! Tôte sutimile, potu díce mîile de măsci care înundau Corso, erau fâra importantia.

S'a mai remarcatu, credu, de multa lume, într'o eleganta trasura particulara, doi copii cá de 6—7 ani, în nesce gentile costume de marchisi, unu rozu si altul auriu. Perucile lor albe si nesce frumoșe mustati negre contrastau cu micimea corpurilor lor. Erá înse atáta gustu în compunerea astor costume si în tînut'a micelor personaje, cá tóta lumea nu s'a pututu abtîné d'a nu scóte unu ah! ah! de admirațiune. Erá pré puținú lucru înse pentru a puté obtîné unu premiu.

De unu lucru curiosu nu voiú trece cu vederea a ve mai întretîné. Prin tóta mulțimea imensa care e pe Corso, închipuiti-ve cá în tôte dílele pe la 5 ôre se face o cursa de cai liberi. Tóta strada se aterne cu unu nisipu roșiu (terra di Puzzoli). Carabinienii si soldatii, împreuna cu gardii municipali, urca cu mare anevointia tóta lumea pe trotuare. Dupa asta operațiune, din Piazza del Popolo se dá drumul la caii pusi la concursu, ornati cu diferite flori si panglice, liberi, cari, spaimântati de lumea care scóte unu strigatu unanimu, iéu fug'a spre Piazza Venezia, unde i astéptata stapânie cu membrii comitetului, si cari dau premiul primului ajunsu. Acésta se numesce Corsa dei barberi. Aste curse nu sînt scutite de diferite accidente, căci lumea, împingêndu-se adese ori pré multu, face cá câte unu nenorocitu sè ajunga prin piciórele cailor.

Nu credeti înse cá carnavalul se încheia aci. Comitetul a sciutu a organizá cu gustu diferite baluri mascate si costumate (Veglione) prin diverse sale unde lumea nu crutiá nimicu pentru a se amusá.

A ve preâmblá prin vast'a sala a Politeamei,

prin Alhambra, prin salele teatrelor Argentina, Valle si Apollo; a ve descrie elegantia si scumpetea toaletelor, costumelor, frumoşelor vorbe aruncate printre masci, modul de a dantiá, de a soupá si mijlocul de a scapá sè nu te ratacesci prin enormul busunaru al vre unei magiciene, séu al unui gigantescu Pulcinella, aru fi a ve scrie, nu de diece ori, dar de sute de ori înca atât, si ve marturisescu, gentile cetitóre si amabili cetitori, cà sânt mortu de obositu. N. GR. M.

Cronic'a lunei.

Cris'a ministeriala în Viena s'a terminatu. Baronul Conrad de Eybesfeld, pân'acuma locu-tînetoru în Austri'a-de-jos, fu numitu ministru de instrucţiune publica si baronul Kriegsau fu numitu ministru de fincie.

Banul Croaţiei, baronul Mazuranicü, si-a datu dimisiunea. În locul lui va fi numitu contele Peia-cevicü.

În Tirol, precum scriseram deja, s'au tramisu nişte trupe. În acelasi timp guvernul din Viena a tramisu cabinetului din Roma o nota, pentru a esplicá, cumca agitaţiunile partidei „Italia irridenta“ facu necesarie aceste precautiuni, cari de altfel nu implica nici o dispoziţiune ostila càtra guvernul din Roma.

Nou atentatu în contra tîarului. Evenimentul celu mare al dîlelor trecute este noul atentatu în contra tîarului. Acesta este mai grozavu decât ori care atentatu de pân'acuma. În septemânile trecute tîarul în tóte deminetile primia câte o epistola négra, în care i se dicea, cà déca nu va schimbá sistemul seu de domnire, va fi omorîtu. Din caus'a acést'a s'a luat diverse mesuri de asigurare, gard'a de cozaci s'a schimbatu cu finlandezi, personalul serviciului din palatul de iérna s'a înlocuitu prin ómeni recomandati de poliþia secreta; dar însedar, epistol'a négra totusi se aflá în tóte deminetile pe més'a tîarului, carele petrecea într'aceste nişte momente de adeverata teróre. La 17 l. c. sér'a el si cei mai tineri doi fii ai sei, Alexis si Sergei, precum si principess'a de Edinburg petrecura timpu mai îndelungatu decât de alta-data la patul tîarinei bolnave, care atunce se aflá fórte reu. În urma împeratul si pruncii sei parasira odaia în care se aflá bolnav'a, si în odaia vecina îl mai însotira ducele Alesandru de Hessa si principele Bulgariei, cari aşteptau acolo spre a merge dimpreuna cu tîarul în salonul de theia. Atunce de odata resuná o exploziune grozava, care cutremurá totu edificiul. Acésta facu o impresiune atât de cumplita asupra tîarului, încât deveni palidu cà mórtea si trebuí sè se radieme de cei din giuru. Explosiunea a aruncatu în aeru salonul de theia, unde avea sè mérga tîarul, dar unde — din caus'a întârdiarii sale la soþi'a-i bolnava — el sosi mai târdiu de timpul ficsatu. Salonul a fost subminat, si exploziunea a omoritu la momentu pe 9 soldati si a ranitu greu pe alti 45. Déca vom considerá, cà la acésta subminare au trebuitu sè lucreze mai multi ómeni si mai multe díle, va trebui sè facemu conclusiunea, cà conjuraţiunea nihilista a petrunsu pâna si 'n personalul serviciului si al pazei palatului de iérna.

Francia firesce cà nu póte lasá cá Germani'a s'o întréca în privintia reorganisaţiunilor militare. Ministrul de resboiu voiesce sè reorganiseze cu totul cavaleri'a. Cu aceste lucrári s'a însarcinatu generalul de infanteria Clinchaut si generalul de cavaleria Gallifet, cari au sè-si dea parerea asupra proiectului facutu de ministru.

Engliter'a si Persia au semnatu unu tratatu, pentru a permite acestei din urma puteri de-a ocupá orasiul Herat, cu condiţiunea de a sustiné politic'a Engliter'e în Afghanistan. Afara de acést'a Engliter'a va construi o linia de drumu de feru dela Teheran la golful Persianu.

Príncipele Bulgariei, înainte de a plecá la Petersburg, a datu în Rusciucu o proclamaţiune càtra poporul seu. Príncipele declara Bulgarilor, cà ei datoréza libertatea lor marinimiei monarchului rusu. Bucuri'a si fericirea Rusiei aru fi si bucuri'a si fericirea Bulgariei si de aceea tîne de cea mai sánta a sa datoría de a se duce ênsusi în Rusia, spre a esprimá tîarului cea mai caldurósa recunoscintia a Bulgariei.

Literatura si arti.

Nr. 3 al „Siedetórei“ contine urmatórele materii: Puterea credintei desierte, de Silvio; Pastorul din Carpati, de Ion Bumbacu; Cum s'a facutu progresul economic, de dr. Giorgiu Popa; O femeia sirguinciósa, de Elia Popu; Viersu ce se cânta la morti, de acelasi; Belgrad înainte cu trei sute de ani, (ilustraţiune); Lécu contra gârgaritei, de I. Cuparencu; Ce e nou în tíera si lumé? Hodoroscu si Troscu; A mutatu gardul; Svatul bunu; Pausz (versu); Calindaru pe jumetate de luna; Înetu la urechia. Pretiul pe unu anu 2 fl., pe jumetate de anu 1 fl.

„Scól'a Romána“. Subsemnat'a redacţiune aduce la ênoscintia onor. publicu cetitoru, cà peste puçinu „Scól'a Romána“ va începe sè reapara, si pâna la finele anului c. se vor publicá tóte numerele apromise, astfel cà onor. prenumeranti nu vor avé, din caus'a acést'a, nici o scadere. Caus'a întârdiarii de pâna acum este, cà dl Nicolae Fekete Negrutu din Gherla, carele se legase a înfintia aici în Naseudu o filiala a tipografiei „Georgiu Lazaru“ din Gherla, în urm'a urmelor ne-a lasatu pe jos, despre ce înse mai multe în numarul 1 al foii. Acum „Scól'a Romána“ se va tipari în Bistritia; cu tóte aceste prenumeratiunile binevoiesca a se tramite la — Redacţiunea „Scólei Române“, în Naseudu (Transilvania).

Representaţiunea clubului studentilor din Iasi a fost stralucita. Produsul ei s'a urcatu la sum'a de 900 fr. si ar fi fost si mai mare, déca, cum dice „Stéua României“, comitetul teatrului naţionalu n'ar fi gasitu de cuviintia sè ié 400 fr. pentru sala, luminatu, musica. Studentii, încuragiati de acestu succesu, aru voi sè dé o nóua representaţiune din al careia produsu jumetate s'ar acordá „Reuniunii femeilor române“ din Iasi.

Carlotta Leria, jun'a cântarétia romána, a debutatu de curéndu cu mare succesu la oper'a din Novara. În „Dinorah“ dèns'a a fost chiamata înaintea rampelor de dóue-dieci de ori. Numai decât fu angagiata pentru teatrul dela Fiume.

„Cursu de stenografia“ de Dimitrie D. Paunu, stenografu al camerei României, a eşitu de sub tiparu. E o carte utila tutoru studentilor liceali si universitari, precum si celor ce voiescu a-si face o cariera din art'a stenografiei. Pretiul 2 lei 50 bani.

Societatea de cultura Macedo-Romána peste putin îsi va terminá publicarea albumului, al carui produsu este destinatu şcólelor din Macedonia. Albumul este lucratu în genul dîarului „Paris-Murcia“. În el se vor gasi publicaţiunile tuturor barbatilor nostri de statu, autografele somitátilor României, scrieri de ale tuturor barbatilor nostri de meritu, autografele mitropolitilor, episcopilor, autografele síefilor armatei, etc. Liste de subscrieri s'au deschisu deja pentru acestu

albumu unicu, în care se va vedé buchetul întregii societăți române. Prețiul este : 2 fr. esemplarul pe hârtia ordinara, 5 fr. pe hârtia mijlocia, 10 fr. pe hârtia de luesu.

Piese musicale nouse. Numerul celu mai nou (9) al „Lyrei Române“ contine si pies'a „Primul balu“, polca mazurca, pentru pianu, de Ersilia Nicóra. — La Fridericu Pirmitzer în Budapesta a aparutu : „Des Meeres und der Liebe Wellen“, polca-mazur, de Willy Deutsch, pretiul 50 cr. — La Táborszky si Parsch în Budapesta a esitu : „Amazonok indulója“, marsiu din pies'a „Székely Katalin“, de Alecsiu Erkel; pretiul 80 cr., — si 10 cântece totu din acésta piesa, pretiul 1 fl. 50 cr.

Dinaristicu. Dni Gr. P. Olanescu si C. T. Vivescu, siefi de serviciu în administrațiunea centrala a financiilor la Bucuresci, vor înfiintia acolo o revista întitulata „Buletinul financiaru“, care va esi odata pe luna, pretiul pe anu 10 lei. — La Braila a începutu se apara unu diuaru de tóte dílele, în dóue limbi, româncese si grecesce, sub titlul : „Mercuriu — Ermis“.

Carnevalu.

Proba de „Roman'a“. Acest'a a fost titlul unei conveniri sociale române, ce s'a tinutu aice mercuri dupa miédiadi si sér'a în sal'a cea mare a otelului „Europa“. De óra-ce în balul românu, care se va dá mart'a viitoare, se va jucá si „Roman'a“, de câteva septemâni la mai multe familie române d'aice s'au tinutu probe din acestu jocu nationalu, ier mercuri totu publicul s'a întrunitu la o proba generala în dísa localitate. Afara de publicul românu, societatea s'a compus si din numerose familie neromâne. Firesce, s'a jocalu si alte jocuri, ma în urma si Batut'a cu Calusieriul, si astfel petrecerea a devenitu foarte animata. Dupa finitul probei, mai tóta societatea s'a întrunitu în acelasi otelu la o cina comuna, unde din întâmplare se gasia si consulul românu, dl Eugeniu Voinescu, numitu si venitu de curênd la Budapesta. Aice petrecerea durá pâna târdiu, si — sub impresiunea momintelor placute — s'a decisu cá în duminéc'a viitoare se se mai tina o proba.

Balul românu din Viena, datu la 14 I. c. în „Grand Hôtel“, a reesitu foarte bine. O societate foarte destinsa a onoratu si de asta-data petrecerea arangiata de tinerii români. Venitul are se fia considerabilu.

Ce e nou?

Statu'a lui Heliade, care a zacutu mai multu timpu la Braila, dupa ce a sositu din Italia, în urma — prin staruintiele dlui senatoru C. Varlanu — s'a tramisu la Bucuresci, dar nu se scie când se va puté inaugura, cáci înca nu sânt parale de ajunsu. Sperámu înse, cá patriotismlu va face si la Bucuresci, ceea ce 'n alte tieri ar fi facutu de multu, o colecta în favorul ridicării acestei statue.

La iubileul țiarului i se va predá o adresa de felicitare si de devotamentu esecutata într'unu modu artisticu si de odata cu acésta adresa i-se va dá o caseta de argintu cu 25 de aquarelle, care vor represintá evenimente însemnate precum si zidiri remarcabile din timpul domniei imperatului. Apoi se vor cumperá 20,000 esemplare din o scriere de ocaziune, pentru care comisiunea museului pedagogicu a emis unu premiu, si se va împarti poporului în díu'a de 2 marte în form'a unci brosiuri cu portretul imperatului. Apoi, se va radica pe treptele municipalității unu chioscu cu o panorama de 40 tablouri transparente, care asemenea vor represintá momente însemnate din timpul

domniei imperatului. Afara de acésta, s'a deschisu comisiunii școlare a orasiului unu creditu de 12,500 ruble pentru înfiintierea treptata a 25 școle nouse elementare. Pentru întretinerea lor se vor înscrie în fiecare anu 46,500 ruble în bugetul comunei. Printre celelalte dispozițiuni pentru serbarea jubileului se afla si punerea unui concursu de 5000 ruble pentru o istoria a orasiului Petersburg în timpul dela 1703 pâna la 1880. Oper'a premiata va fi dedicata imperatului.

Din Alba-Iulia, primimu cu datul 17 febr. urmatóarele șire : Onorata Redacțiune ! La întrebarea dlui corespondinte — din Alba-Iulia, publicata în nrul 9 al „Familiei“ am onóre a da urmatoriul raspunsu. Venitul curatu al balului de sub întrebare a fost 84 fr. din cari 42 fr. s'au tramisu dlui comite supremu Zeyk Károly din Aiudu, iéra 42 fr. dlui Ioan cav. de Puscariu septemviru în Budapesta, cá si casarului societății pentru fondul teatrului românu. Cu aretarea cuitelor, precum si cu alte detaiuri sãm gata a servi ori si cui, si ori si când. Cu tóta stim'a, Georgiu Popu, fostul casiru.

În comitatul Carasiului se continua scandalul iesitu la ivéla în Severin. Septemân'a trecuta s'a tinutu acolo o adunare a comitatului comitatensu nume în caus'a defraudárilor, adunarea a fost foarte șgomotósa, si s'a terminatu prin suspendarea dela oficiu a judelui administrativu Ioan Pascu, despre care s'a constatat, cá a defraudatu 29,000 fl. ; s'au mai suspendatu judele adm. Biro. S'a propusu si secvestrarea averii vice-comitelui Ghica, cá respundietoru pentru subalternii sei, dar propunerea ast'a a cadíutu ; înse la ordonanti'a telegrafica a ministeriului de interne, secvestrarea totusi s'a facutu.

Fét'a ambasadorului. Ambasadorul francesu din Constantinopolu, Fournier, are o féta foarte frumoasa, de care sultanul s'a cam înamoratu. Nu de multu ea s'a preumblatu cu adoratorul ei în gradin'a palatului, si sultanul i-a promis unu calu frumosu din Arabi'a. I-a si tramisu unul, înse acela a fost atât de prepaditu, încát fét'a l'a daruitu servitorului seu si a întreruptu ori ce legatura diplomatica cu sultanul.

Trei multiamiti. Unu strainu trecêndu nu de multu în Varsiovia înaintea unei biserici, gasi acolo o femeia, care își frângea mânilé plângêndu. „Ce ti-i?“ — o întrebá strainul. Femei'a raspunde, cá a voitu sesi boteze copilul, înse preotul cere dóue ruble, si dên-s'a n'are. Strainul scóse o moneta de cincí ruble si o predele femeii, cá se-i readuca trei ruble, pân'atunce el o va așteptá. Nu peste multu femeia se rentórsce, aducêndu cele trei ruble, si multiamí pentru binefacere. Strainul raspunde : „Bucuros, cáci îmi place se facu bine. E bine, acuma toti trei sântemu multiamiti; dta ti-ai botezatu baiatul, preotul a capetatu dóue ruble, si eu am scapatu de o moneta — falsa, ma înca am mai capetatu trei ruble“.

Arderea palatului din Iasi. „Dem. Nat.“ afla din sorginte sigura, cá dupa primele investigáțiuni ale justiției asupra cauzei incediului palatului administrativu din Iasi, intendantul acelu edificiu si doi aprodi aru fi autorii acestui condemnabilu faptu. Argintari'a palatului erá încredintiata intendantului acéstiua, care avea si grija conservării mobilierului domnescu. Se vede, cá o parte din aceste argintarii disparuse si acuma, când ordine se dedesera pentru preparativele primirei Domnitorului la Iasi; intendantul, de téma d'a nu se constată lips'a, ar fi uneltitu consumarea palatului prin flacari. Acei doi aprodi implicati în caus'a aru fi primitu o suma óre-care dreptu pretiu al participării lor, si instructiunea urméza cu cea mai mare acti-

vitare spre stabilirea adevărului. Dl C. Stefanescu, procurorul de secțiune pe lângă curtea de casațiune, se afla la Iasi, cu însărcinarea specială d'a priveghia înstrucțiunea acestei cauze.

Emanciparea femeilor. În Free-Trade-Hall din Manchester a fost septemân'a trecută un mare meeting, de mai multu timpu anunțiatu, pentru stimularea mișcării în favoarea emancipării politice a femeilor. Auditoriul, care umpluse acea sașă mare până la celu din urma locu, constă aproape numai din femei și tôte discursurile fura tînute asemenea numai de femei. Dômn'a Duncan Mac Laren din Edinburgh, o sora a lui John Bright, avea presiđent'a. S'a primitu de meeting un memoriu adresatu guvernului, prin care se cere pentru femei dreptul votului că unu actu de dreptate și s'a numitu o numerosă deputațiune care s'e predé în curênd lordului Beaconsfield numitul memoriu.

Unu iubileu interesantu s'a tînutu sâmbet'a s'er'a în Sibiiu. Dl comerciantu Grigorie Mateiu a serbatu anul al 50-le al carierei sale de negustoru, întrunindu la m'es'a-i ospitala mai tóta inteligint'a româna de acolo, în frunte cu Esc. mitropolitul Miron Romanul, carele a și dîsu primul toastu, dupa care urmara altele multe. Au sositu 86 de telegrame salutátore, din tiera și din străinătate. La multi ani!

Sciri scurte. Sistemul metricu s'a întrodusu în modu obligatoru din januarie a. c. și în Români'a. — **Magnetisorul Hansen** a produsu mare agitațiune în Viena, ma și unu procesu, pe care înse d'ensul l'a perdutu; poliț'a a opritu represintațiunile sale ulterioare. — **Verhovay** se întarește pe dî ce merge; d'ilele trecute el a eșitu pentru prim'a-óra cu trasur'a la plimbare; medicul a declarat, că îngrigirea lui nu mai e necesaria.

Flamur'a lui Hymen.

Dl **Iuliu Moga**, învetiatoru la școl'a normala din Reșinari, a serbatu d'ilele trecute cunun'a sa cu domnișor'a Aurelia Bratu, învetiatorésa la școl'a de fetitie în Reșinari.

Suvenirea mortilor.

Ioanu Boeriu, parocul gr. c. al Muresiū-Lechinției, administratoru protopopescu al tractului M. Ludosiu, a repausatu la 16 febr. în urm'a unor suferinție grele de apoplepsia, numerându a 44 anu al etătii sale, a 18 a pastoririi sufletesci precum și al vietii sale conjugale. Îl plânge Laura Boeriu nascuta Vlassa că soția împreuna cu fii sei minoreni Ioanu, Elena, Aurelia și Virgiliu; Elia Vlassa canonicu metrop. cu soția sa Ana că socrii; Elisabeta maritata Blancu, Ana maritata Bonecki, Iuliana maritata Lazaru și Sofia maritata Negrutiu că sorori; Nicolau Solomonu cu soția sa Eleonora și Emiliu Vlassa cu soția sa Maria.

Elena Lengeru, mam'a dlui avocatul Ion Lengeru din Brasiovu, a muritu la 10 l. c. în comun'a Ligetu aproape de Timișoara.

Nicolau K. Papp, redactorul d'nuarului „Magyar Polgár” din Clusiu, a încetatu din vietia, în etate de 42 ani. Prin mórtea lui d'nuaristic'a ungerésca din Transilvania a perdutu multu, căci a fost unu omu fôrte activu. De origine, el a fost arménu.

Înmormântarea lui Cremieux s'a facutu cu mare pompa și a duratu patru ore. La mormentu a

vorbitu și unu june românu (!) în numele evreilor din Români'a. Unu jidovu francesu a dîsu: „Junimea francesca-ebraica promite în fața cociugului lui Cremieux, că îndata ce va sosi ór'a, ea va luptá în prim'a linia!”

Ghicitura de semne

de Aloisia Tiarina.

lou-ii.* u X o X i X -e.* * u ?e,
?ó-e†e a.* * u Δ†u.* * iá,
* * u-.* * u șe u† □e;e.* * e-iu-i,
;e in.* * e X u† □i?;a-ea,
!u Δai □o-u† □ușá X ile,
□o-u† * * -u□, □o-u† aΔa-a,
!u Δai ↓ a†ea * * ea a□a! * * a
□e †a Δile !u □i?;a-u.

=.(?X e,aliu.

Terminul de deslegare e 4 martiu. Că totu-de-una, și de asta-data se va sorti o carte.

Deslegarea ghiciturei de siacu din nr. 4 :

Câte vânturi furióse viscolându în sborul lor M'au lovit, se mira lumea cum traescu si 'nea-s feciöru ; Sângele care provine dintr'unu siuu de semidieu, Nu apune nici odata, fia timpul cât de greu !

Români'a.

Bine au deslegat'o dómnele și domnișórele : Elena Zacharia n. Daminescu, Elena Boeriu, Aloisia Tiarina, Sidonia Major, Elena Heteu, Emilia Popu n. Marcusiu, Susana Popovicü, Emilia Ardeleanu, Emilia Onciu n. Ciavoșchi, Anastasia Borca, Septimia Popovicü, Ana Muresianu, Cleopatra Crisianu, Eufrosina Valeanu, Iulia Popescu, Amalia Moldovanu.

Premiul l'a câștigatu domnișór'a Eufrosina Valeanu.

Deslegarea ghiciturei de silabe din nr. 6 :

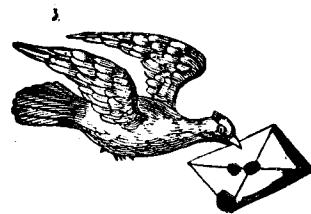
Caprino
Atlas
Rheims
Osvicim
Luna
Ulan.

Literele inițiale, cetite de sus în jos, dau numele „Carolu“ ; finalele, cetite asemenea asiá, numele „Ossman“, și literele a treia cetite totu de sus în jos, dau numele „Plevna“.

Bine au deslegat'o dómnele și domnișórele : Emilia Onciu n. Ciavoșchi, Anastasia Borca, Septimia Popovicü, Aurelia și Leontina Colceriu Carabianu, Elena Boeriu, Aurelia Popescu, Minodora Micsiunescu, Zoe Dimbu, Agapia Muresianu, Maria Popovicü, Nina Popu, și dnii Petru Valea și N. M. Todoreanu.

Premiul l'a câștigatu dsiór'a Aurelia Popescu

Post'a Redacțiunii.

Blasiu. I vom face locu în „Siedietóre“.

Dnei E. P. in G. Înca n'amu cetit'o. Dupa cetire ve vom însciintia numai decát

Rosia. Precum audîmu, se afla aice.

Belcești. S'au tramisu în septemân'a trecută, și credemu

că de atunce de siguru au și sositu.

Dnei E. P. n. M. in Z. Care e numerul ce nu l'ati primitu ?